

**A GAZDASÁGI TÁRSASÁG ÁLTALÁNOS
FOGALMA**

*Jogeset
Időigénye 30 perc*

Dr. Farkas Csaba

egyetemi docens

Szegedi Tudományegyetem

Állam-és Jogtudományi Kar

Civilisztikai Tudományok Intézete

1. Kérem olvassa el az alábbi kivonatolt bírósági döntést és válaszoljon a feltett kérdésekre.

[1] A felperes keresetében az alperes 3-4/2018. (V. 25.) TGY számú taggyűlési határozatai hatályon kívül helyezését kérte a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:35. §-a alapján.

[2] Állította, hogy mivel a támadott taggyűlési határozatokban kizárták az osztalékfizetésből, ezért azok a Ptk. 3:88. § (2) bekezdésébe és a 3:185. § (1) bekezdésébe ütköznek. Hivatkozott arra is, hogy taggyűlési határozatok nem lehetnek jogszerűek a létesítő okirat 32. pontjának semmis rendelkezése alapján sem, amely lehetővé teszi valamely tag teljes kizárását a nyereségből.

[3] A perfelvételi tárgyaláson hivatkozott arra, hogy a taggyűlési határozatok a Ptk. 3:102. § (3) bekezdésébe és az 1:5. § (1) bekezdésébe is ütköznek. Valamely tag hátrányára eltérni kizárólag a tagok egyhangú határozatával lehetett volna. Álláspontja az volt, hogy nem zárható ki a nyereségből azzal az indokkal, hogy az ügyvédi tevékenységet folytató többi taggal szemben ő nem bérlője az alperes tulajdonában álló ingatlanoknak, ezért az alperes bevételét jelentő bérleti díjat sem fizet, mert a vagyoni betét és tagi hitel biztosításával hozzájárult az ingatlan megvásárlásához. Kifejtette, hogy az eltérés lehetőségét biztosító társaságiszerződés-módosítás cégnyilvánartásba történő bejegyzése nem jelenti azt, hogy semmis rendelkezés alapján hozott taggyűlési határozatot a bíróság ne nyilváníthatná jogszerűtlennek a Ptk. 3:4. § (3) bekezdése értelmében.

[4] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

[5] A felperes tényállításait nem vitatta, azonban jogállításával nem értett egyet. Védekezése szerint a határozatok sem kógens jogszabályt, sem a Ptk. 1:5. § (1) bekezdését nem sértik, és a Ptk. 3:102. § (3) bekezdésébe sem ütköznek, mert a cégbíróság a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 46. § (1) bekezdése szerinti érdemi vizsgálat alapján jegyezte be a 32. pontban foglalt rendelkezést tartalmazó társasági szerződés módosítását. A társasági szerződés 32. pontja a Ptk. 3:185. § (1) bekezdését nem sérti, mert az dispozitív rendelkezés és nem ütközik a Ptk. 3:88. § (2) bekezdésébe foglalt tilalomba sem. A felperes állításával szemben nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely bármely tagot a nyereségből kizárná, csupán az üzletrészek arányától történő eltérés lehetőségét engedi meg, figyelemmel arra, hogy olyan üzleti, személyi körülmények merülhetnek fel egyes gazdasági években, amelyek az osztaléknak a főszabálytól eltérő felosztását indokolhatják.

[6] Az elsőfokú bíróság a 2019. február 5-én kihirdetett ítéletével hatályon kívül helyezte az alperes 2018. május 25-én tartott taggyűlésén hozott 3/2018. (V. 25.) és 4/2018. (V. 25.) számú határozatait.

[7] Az ítélete indokolásában megállapította, hogy az alperesnek tagja a felperes. Az alperes taggyűlésének időpontjában hatályos társasági szerződésének 32. pontja a nyereség felosztásáról az alábbiak szerint rendelkezik: „A Taggyűlés által meghatározott osztalékot a tagok között - a taggyűlés ezzel ellentétes határozata hiányában - az üzletrészek arányában kell felosztani.”

[8] Az alperes 2018. május 25-én tartott taggyűlésén a felperes nem vett részt. A 3/2018. (V. 25.) taggyűlési határozat a következő: „A taggyűlés a társasági szerződés 32. pontja alapján ellenszavazat és tartózkodás nélkül, nyílt szavazással egyhangúlag úgy dönt, hogy az osztalékot a tagok között az árbevételhez hozzájáruló tagok között osszák fel.” A taggyűlési jegyzőkönyv szerint ezt követően a jelenlévő tagok közül ketten osztalékra nem tartottak igényt, a 3. jelenlévő tag 1 500 000 Ft osztalék kifizetésére tett javaslatot a saját részére. A 4/2018. (V. 25.) taggyűlési határozat a következő: „A taggyűlés ellenszavazat és tartózkodás nélkül, nyílt szavazással egyhangúlag elfogadja a társaság 2017. évi eredménykimutatását és mérlegét (együttesen éves beszámolóját) és a javaslattal egyezően dönt az osztalék kifizetéséről azzal, hogy a kifizetésre több részletben is sor kerülhet, legkésőbb 2018. december 31-ig.”

[9] Az elsőfokú bíróság a Ptk. 3:35. §-ára és a 3:37. § (1) bekezdésére hivatkozással rögzítette, hogy a keresetben támadott határozatokat a taggyűlési jegyzőkönyvben foglaltak alapján vizsgálta felül, mert önmagukban nem voltak értelmezhetők, illetve konkrétak a Ptk. 3:190. § (1) bekezdésében, 3:17. § (2)-(3) és (6) bekezdésében foglaltak alapján a napirendi pontokra figyelemmel sem. A határozatok egyértelműen nem rendelkeztek arról, hogy a felperest az osztalék fizetéséből kizárják, de a taggyűlési jegyzőkönyvben foglaltakra is figyelemmel azok tartalmából az következik, hogy csak az árbevételhez hozzájáruló tagok részesülnek osztalékban. Megállapította, hogy az alperes társasági szerződésének 32. pontja nem sérti a Ptk. 3:88. § (2) bekezdését, mert az osztalékból egyetlen tagot sem zár ki azzal, hogy lehetőséget ad az üzletrészek arányától eltérő osztalék kifizetésére, de a felperest az osztalékfizetésből kizáró, keresettel támadott taggyűlési határozatok a Ptk. 3:88. § (2) bekezdésébe ütköznek a Ptk. 3:4. § (3) bekezdésére és a 3:185. § (1)-(2) bekezdésére is figyelemmel.

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte.

1. Kérem ismertesse a felperes kereseti kérelmét és az alperes védekezését.
2. Miben ragadható meg a jogeset lényege?
3. Ön szerint alapos az alperes fellebbezése? Válaszát kérem indokolja.